СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVIII. Ч. 144. Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок, 23 червня 1930. VOL. XXXVIII. No. 144. Jersey City, N. J., Monday, June 23, 1930. THREE CENTS.

ВАШИНҐТОН ВИТАЄ БИРДА

ПРЕЗИДЕНТ НАДІЛЮЄ БИРДА МЕДАЛЕЮ. НАСЕЛЕННЯ І КОНҐРЕС ВИТАЮТЬ ЙОГО ОВАЦІЙНО.

ВАШИНҐТОН. — Столиця повитала Бирда не менше торжественно від Ню Йорку. Від імени цілого американського народу поздоровив Бирда президент Гувер, підносячи значіння цеї експедиції до полудневого бігуна. Гувер підчеркнув, що значіння те не полягає тільки в тім, що відкрито нові землі, бо далеко важнішими є загальнолюдські цінности, які збуджувались у людей по цілім світі, коли вони читали звідомлення з тої експедиції.

Президент вручив Бирдови золоту медалю, як найвище відзначення Краєвого Ґеоґрафічного Товариства, яке видало за довгий час свого істновання всього тільки 8 таких відзначень.

У відповідь на привіти Бирд передав коротко історію експедиції, підносячи вагу літаків і радія, без яких не можливо би було зібрати так богато наукового матеріялу. Але які би не були модерні вигоди, говорив Бирд, без псів годі обійтися під бігуном, тож їм треба теж богато завдячувати.

Бирд подав, що зараз забереться до провірки зібраних матеріялів, які проголосить у трох томах, і з того доперва буде можна собі представити працю експедиції й користи, які вона принесе для науки.

Потім Бирд відвідав гроби свого товариша Флойда Бенета, адмірала Роберта Пірі, котрий перший відкрив північний бігун, та адмірала Чарлза Вилкиса, котрий перший назвав підбігунову полосу на полудні Антарктикою. На їх гробах він зложив вінки.

По приняттях і обідах відїхав Бирд до своєї родини, а його мужва вернула до Ню Йорку. В понеділок вертає Бирд до дальшої праці.

АМЕРИКА Й ВІДКРИТІ БИРДОМ ЗЕМЛІ.

ВАШИНҐТОН. — Бирд зазначив у своїх промовах, що він заняв нові землі під полудневим бігуном для Злучених Держав. Того він не висказав у своїх попередних заявах, а тільки підносив, що під бігуном є доволі місця для кождого. Департамент стейту подає, що Бирд подав усі ті заяви на власну руку. З урядового пояснення виходить, що департамент стейту хоче ближче розслідити справу, але не думає резиґнувати з відкритих Бирдом земель.

МЕЛОН ПОТІШАЄ.

ВАШИНҐТОН. — Секретар скарбу Мелон каже, що тарифа не пошкодить Злученим Державам, а навпаки, піднесе бизнес. Він твердить, що президент Гувер зменшить цла на такі товари, щодо яких побоюються, що це відібється на фармерах.

ПАПЕРИ ПАДАЮТЬ ДАЛІ.

НЮ ЙОРК. — Мимо урядових запевнень, що часи поліпшуються та що тарифа причиниться до піднесення бизнесу, ціни вартісних паперів далі падають униз.

ЗАЧАЛОСЯ ЛІТО.

НЮ ЙОРК. — Офіціяльно ще не зачалося літо, але літну спеку відчувають люде вже від тижня. Властиве літо зачалося в суботу в годині 1.54 нічю, а триватиме до 23 вересня, година 2.37 пополудні. Тепер маємо найдовші дні.

ЩОДЕННИК ФАРАДАЯ.

ІТАКА (Ню Йорк). — 400 фізиків і хеміків прислухувалися в Корнельськім університеті відчитови сера Вилиема Брега, британського вченого, наділеного нагородою Нобля, котрий відчитував ще досі неопублікований щоденник Фарадая, великого дослідника на полі електрики і магнетизму, творця динамо-машини.

Щоденник той має кругло 100 літ. Фарадай досліджував всесвіт і, як виходить із записок, був того переконання, що треба в першу чергу зрозуміти всесвіт, щоби зрозуміти людину, бо людина не є ніяким абсолютним еством, а тільки частиною природи.

Щоденник виказує, що Фарадай був великим умом, якого його сучасники не могли розуміти.

ШМЕЛІНҐ БУДЕ БОРОТИСЯ ЩЕ РАЗ З ШАРКІЄМ.

НЮ ЙОРК. — Менаджер теперішнього кулачного чемпіона Шмелінґа заповів, що Шмелінґ дасть Шаркієму реванж ще цього року в осени, правдоподібно десь при кінці вересня. Він певний, що Шмелінґ вийде побідником.

„ЕЛОВ ДОҐ КОНТРЕКТС" Є ВАЖНІ.

ВАШИНҐТОН. — Сенатський судейський комітет подає, що контракти „жовтої собаки" є по правді „несмачні", але важні, коли їх хто заключить. Найвищий суд вирішив трома наворотами, що такі контракти є важні.

ТЕАТРИ РУХОМИХ ОБРАЗІВ ПРОСПЕРУЮТЬ.

ВАШИНҐТОН. — Фільмовий підприємець Адольф Цукор відвідав президента Гувера й запевнив його, що в краю йде до лучшого. Це пізнати, говорив Цукор, по театрах. Його компанія має 1,563 театри і робить знаменитий бизнес. З того заключає Цукор, що в краю не є так зле, як дехто думає.

НАЗИВАЄ ПОСЛА ПЯНИЦЕЮ.

ВАШИНҐТОН. — Сенатор Брукґарт виступив проти заіменовання Генфорда Мек Найдера американським послом до Канади. Брукгарт підніс, що Мек Найдер запивається і сухий президент не повинен висилати такого посла до Канади.

СЕНЗАЦІЙНА ПРОМОВА АМЕРИКАНЦЯ НА „КОНҐРЕСІ СИЛИ".

На так званій американській годині, владженій відбуваючимся в Берліні „конґресом сили", мав між иншими говорити Фредерик Секет, американський амбасадор у Німеччині. В його промові, котрої текст подано Американцям до відома ще перед її виголошенням, найшлися такі уступи, проти яких декотрі Американці запротестували. Амбасадор однак наставав на виголошення всеї промови, як вона була написана, й остаточно переконав Американців, що він має слушність. Уступ, котрий не сподобався Американцям, говорив, що кошти продажі електрики виносить 15 разів більше від коштів її виробу. Секет прирівнав ці кошти з коштами води. Продукція води не коштує нічого, але коли її треба зібрати в збірники, перевести рурами в місто, очистити й нагазувати воздухом, то той, що її буде вживати, буде примушений заплатити за неї таки гарну суму гроша, хто зна, чи не 1,500 разів більше, ніж коштував „виріб" води в жерелі. Тесаме можна сказати й про продукцію бананів.

В ПІВНІЧНІМ САСКАЧЕВАНІ ГОРИТЬ ЛІС.

Сорок додаткових робітників і всі прилади до гашення лісу, що знаходилися в Прінс Алберт, Саск., для охорони лісів, вислано до Бирч Парк Лейку, 60 миль на північний захід від Прінс Алберт, де счинився пожар лісу, що охопив вже яких 20 квадратових миль. Вважають, що біля 60,000,000 брусових стіп будівельного лісу є загрожені вогнем. Ліс цей належить до „Ди Пес Ломбер Ко."

ВІЛЬГЕЛЬМ II. ФАЄРМАНОМ.

На днях в Дорні вибухла пожежа в домі приятеля Вільгельма II. Бувший німецький цісар взявся до гашення пожежі, командував сусідами, що носили воду і сам заалярмував пожежну сторожу, але заки вона приїхала, Вільгельм II. погасив вогонь і сміючись говорив до пожежників: „Я ліпший фаєрман як ви".

ГРЕЦЬКИЙ ЧАСОПИС НА УКРАЇНІ.

„Комуніст" повідомляє, що центральний комітет комуністичної партії большевиків України постановив видавати агітаційний часопис у грецькій мові. Ухвалу мотивують зростом комуністичного руху в Греції та конечністю вести пропаґанду серед моряків грецьких кораблів, що причалюють до пристаней Чорного моря.

ОРИҐІНАЛЬНІ ІРЛЯНДСЬКІ МОНЕТИ.

Ірляндський уряд постановив випустити в обіг власні металеві монети, котрі матимуть по обох боках оригінальні рисунки. І так на одній стороні всіх монет, без огляду на вартість, яку будуть представляти, виднітиме старий ірляндський герб — ліра, на другій будуть вирізблені найбільше розповсюднені в краю звірята, отже на найдрібнішій монеті буде представлена безрога з поросятами, а на инших пес, кури з курчатами, кінь, корова, тощо.

ОБРАХОВУЮТЬ НАСЕЛЕННЯ КАНАДИ НА 9,795,800.

Населення Канади офіційно обраховано на 9,795,800 осіб, себто збільшення виносить понад один міліон від часу останнього перепису в 1911. році, коли це число було 8,788,000. З того часу було 2,172,622 народжень (до 31. грудня 1929 р.) і 938,866 смертей. Природній приріст отже виносить 1,233,756 осіб. Число іміґрантів за цей період обраховують на 1,130,659 осіб, а звідси виходить, що населення Канади тепер мусіло би зрости до 11,152,455 осіб. Але Домінія стратила 1,355,655 осіб, що виїхали або назад до країв, з яких приїхали, або до Злучених Держав та до Великої Британії.

НЕВДАЧА „БЕЗБОЖНИКІВ".

„Безбожник" подає, що головна рада безбожників СРСР опублікувала догану для безбожників на Білій Русі за слабі висліди антирелігійної акції. Стверджено, що з кождим роком менше осіб зголошується до антирелігійної пропаганди і що сила та впливи церкви зростають.

ТАМ ЧИТАЮТЬ БІБЛІЮ.

Як відомо, в Англії і сьогодні біблія належить до найбільш улюблених книжок. Лондонська преса подає, що 1929 року в Англії продано 12 міліонів примірників біблії. Англійські релігійні видавництва видають біблію в перекладах на 630 мовах світа.

НОВЕ ПРО НАПОЛЕОНА.

Дня 5. травня минули роковини смерти Наполеона і з цеї нагоди французька преса подає нові цікаві відомости про останні роки життя цього великого Корсиканця. Особливо згадується драматичний епізод з життя Наполеона: Було це 13. квітня 1814 року, коли то Наполеонови вручено наказ оселитись на Ельбі. Наполеон, пригноблений і розбитий на душі, хотів отруїтись, заявляючи: „Я жив досить! Бідна Франція! Не хочу бачити, як тебе обдирають із чести і слави, тому хочу вмерти!" Вранці маршал Колінкур побачив Наполеона на постелі, блідого, майже непритомного. Він дрожав на цілому тілі і дивлячись на портрети жінки і сина, говорив: „Я вмираю! Всі мої листи і папери віддай жінці. Як трудно вмерти, як погано, що смерть не має сили вбити мого здорового тіла!" — Що сталося з вами? — спитав маршал. — Я отруївся опіюмом; я випив дозу, від якої вмерлоб 5 людей. Покликано лікаря, який хотів ратувати ексцісаря, але цей крикнув: „Принеси мені ще отрути, чуєш? Наполеон тобі розказує!" Перестрашений лікар, не знаючи що робити, сів на коня і зник не відомо куди. Наполеон довго мучився, опанував біль і спокійно чекав смерти. Але сильний орґанізм сам поборов отруту і другого дня Наполеон виїхав на Ельбу, кажучи: „Не чіплялась мене смерть на полях бою, не хоче забрати мене й тепер! Іду на Ельбу, де буду жити спогадами про моїх дорогих вояків і Францію. Треба мати відвагу жити!" По деякім часі Наполеонові стало скучно і він, покинувши Ельбу, розпочав нову боротьбу, яка відома як доба „100 днів".

ПОЖАРИ ЛІСІВ В ОНТЕРІО НАРОБИЛИ ШКОДИ НА 3,000,000 ДОЛЯРІВ.

В північно-західній частині Онтеріо шкоду від пожару лісів обчислюють на поверх $3,000,000. З усіх кінців цієї частини надходять відомости про пожари, хоч останні великі дощі причинилися багато до припинення пожарів. Лісова служба значно збільшена і вислано додаткові партії робітників до гашення вогню.

Із Су Сан Марі повідомляють, що місцевий доглядач лісу, Джан Бурден, 70 літ, котрий був приділений до служби охорони лісу в Поплар Дейл, на схід від Су, зник десь у дорозі до Басс Лейк. Кружляють чутки, що він був захоплений горіючим лісом.

ГОРЯТЬ РІЛЬНІ КОМУНИ.

„Вечерная Москва" повідомляє, що в псковській окрузі невикриті люде підпалили рільні комуни „Красноармієць" і „Пламя". Будинки ті згоріли до тла. Крім інвентаря згинуло кількох членів комуни з сімями. ДПУ не могло викрити підпалячів, тому арештувало двох православних священиків і їх обвинуватило у підпалі.

ЯК ТО „РУССКІ" НЕ ХОТІЛИ УХВАЛИТИ ДАТКУ НА РІДНУ ШКОЛУ.

Село Опарівка, пов. Стрижів, на Лемківщині, під впливом кількох свідомих селян почало в послідних роках знову будитись до життя. Відновлено читальню „Просвіти" та засновано кооперативу. Однак з браку національної свідомости обі згадані інституції заледви животіють. Причин, котрі на це зложились, дуже богато, їх на воловій шкірі не списав би. Та найважніша та, що деякі зпід стягу „Єдиної неделімої Расеї" стараються всіма силами не допустити до розвитку тих інституцій. Яскравим доказом цього послужать загальні збори кооперативи з дня 13. квітня ц. р.

Тут треба зазначити, що кооператива в тім селі істнує два роки, до заснования її причинився, вложивши богато труду місцевий священик о. Алексій Хархаліс, а найбільшим пропаґатором і ревним працьовником кооперативи є справник Михайло Барна. Цей останній на згаданих загальних зборах, коли приступлено до справи поділу зиску між членами, поставив внесок, щоби призначити якусь квоту на українських інвалідів. Після цього управитель школи М. С. домагався рівнож датку на „Рідну Школу".

До обох цих внесків значна більшість членів поставилася неприхильно, та все таки по довшій дискусії призначено мізерних 4 зл. Внесок другий відкинуто — бо провідник згаданого табору „руских" сказав: „А що нам Рідна Школа? Хіба вона нам що дає?"

Внескодавець, представивши в коротких словах ціль і завдання „Р. Ш.", старався позискати більшість членів, а коли це йому не удалося, призначив увесь свій зиск від закупна товарів в сумі 13 зл. і 85 с. на добродійні цілі, а в першій мірі на „Р. Ш." Однак це на присутних не зробило найменшого враження і ні один з членів гроша до цеї суми не докинув.

ДІСТАЛИСЯ НА ВЕРХ 24,340 СТІП ВИСОТИ

НАЙБІЛЬША ВИСОТА ДОСІ ОСЯГНЕНА ЛЮДИНОЮ.

ДАРДЖІЛІНҐ (Індія). — Шістьох людей зайшло пішки на верх Джансонґ у горах Гімаляях, що має 24,340 стіп висоти. Є це найвища висота, до якої досі люде дійшли.

У ґрупі, що доконала цього спортового осягу, були представлені чотири народности. Перші станули на верху два Німці: професор Шнайдер і Герлін. По дорозі на верх прийшлося їм поборювати страшні перешкоди, як лід, сніговиці, вітрюги й зрадливі розколини. Один з них зімлів наслідком розрідженого повітря на висоті.

ФРАНЦІЯ НЕ ХОЧЕ САМА ВИСТУПАТИ ПРОТИ АМЕРИКИ.

ПАРИЖ. — Хоч публична опінія Франції відкликнулася прихильно на пропозицію тарифової комісії палати послів французького парляменту, щоби завести високу тарифу на американські товари у відповідь на підвищення американської тарифи, ґазети починають говорити більш поміркованo. Вони не сподіваються великого доспіху з відорваної акції поодиноких держав, але радять зорганізувати всі або що найменше більшість европейських держав у проти-американський митовий союз.

Але з огляду на те, що й се виглядає на дуже трудну справу, французький уряд мав би виступити перед Америкою з протестом в імени Франції.

Французьке міністерство торговлі виказує, що останніми часами французька заграничнa торговля значно ослабла.

ЦЕНЗУРА ҐАЗЕТ В ІРЛЯНДІЇ.

ДОБЛИН (Ірляндія). — Ірляндський парлямент ухвалив був недавно пресовий закон, який не дозваляє ґазетам присвячувати забогато місця кримінальним новинкам. Наслідком цього закона ірляндський уряд цензурував більшу частину англійських ґазет. Щоби не тратити читачів, англійські ґазети взялися видавати спеціяльні видання, в котрих нема кримінальних новинок.

ВІЙНА МІЖ ТУРКАМИ Й КУРДАМИ.

ТЕГЕРАН (Персія). — Яких 10,000 турецьких жовнірів бються тепер проти племени Курдів, котрі окопалися під горою Арарат. Турецькі війська мали бути побідниками в перших боях.

Щоби війна не перенеслася до Персії, Персія виставила на границі скріплену сторожу.

(Гора Арарат це високий шпиль у західній Азії. На ній стрічалися границі Росії, Туреччини й Персії. Арарат це вулькан, котрий ще в 1840 році вибухав).

ЛІВИЙ БЛЬОК ПРОТИ ПІЛСУДСЬКОГО.

ВАРШАВА. — Опозиційна кампанія проти Пілсудського зробила ще один крок, коли всі селянські й ліві партії злучилися проти Пілсудського в один бльок. На зборах бльоку ґрупу зорганізовано й названо її „проти-урядовим селянським лівим бльоком". Бльок виробив резолюцію, яку мають предложити до потвердження на зборах польських селян, що мають відбутися в Кракові дня 29. червня. Від цього зїзду опозиція сподівається важних постанов і перемін.

ЩЕ ОДИН КОМІСАР ЗА ГРАНИЦЕЮ ПРОТИ БОЛЬШЕВИКІВ.

ГЕЛЬЗІНҐФОРС (Фінляндія). — Фінляндія теж має свій скандал з большевицькими аґентами. Большевицький аґент Сурін Ерзінкіян зложив у фінляндськім банку в імени большевицького уряду на покриття ріжних торговельних транзакцій чек на 5 міліонів фінських марок (коло 1,300,000 американських долярів). Коли наближився день виплати, большевицькі представники заявили, що чек не буде заплачений, а замісць заплати донесли на Ерзікіяна до фінської поліції.

Ерзікіян заявив перед поліцією, що поступок большевицьких аґентів є обманом, що уряд дав йому добрий чек, що уряд відмовляється тепер платити цей чек, бо хоче його знищити. Большевики саме, як каже Ерзікіян, завзялися його знищити ще в 1929 році, коли вони стали посуджувати його, що він служить рівночасно англійській і фінській поліції.

ТВЕРЕЗІСТЬ У РОСІЇ.

МОСКВА. — Міський уряд зарядив, що горівки й инші трунки мається на будуче продавати тільки в спеціяльних спіртових торговлях (так званих „госспіріт"). Наслідком цього зарядження люде, котрі купують алькоголічні напитки, стають у „хвости", які відділюють від „хвостів", що стоять перед крамницями з иншим крамом. З цього відразу показалося, як богато людей купує горівку. „Хвости" за спіртом більші ніж якінебудь инші. З огляду на те, що це робить на туристів враження, що большевицька Росія є пияцька, дбалі за заграничну опінію люде стали критикувати зарядження уряду та домагатися закриття спеціяльних крамниць зі спіртом.

І НА ІСЛЯНДІЇ МУРИНОВИ НЕ ПРИЗНАЮТЬ РІВНОГО ПРАВА ЛЮДИНИ.

РЕЙКЯВІК (Ісляндія). — Навіть далека Ісляндія має своє муринське питання. Поставив його один американський Мурин, котрий прибув сюди на тисячлітній ювилей ісляндського парляменту. Коли Мурин зявився в ресторані одного готелю, власник відмовив йому послуги. Мурин зараз віднісся до присутних гостей, які станули за нього. Один присутний журналіст вставився за Мурина та домагався від власника, щоби він відкликав свою постанову. По довшій суперечці власник постановив віднестися до гостей. І в ресторані відбулося справжнє голосовання. За два дні голосувало 355 гостей; з того 336 голосів було за Мурина, а 19 проти. Мурина допущено до ресторану.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Загранищею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$2.75

Телефон „Свободи", Montgomery 498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ТРИЮМФ ВІДВАГИ.

Кажуть мудрі люде, що щастя має такий звичай, що усміхзеться звичайно здібнішим, пильнішим, чеснішим, відважнішим і більш підприємчивим. До тих „нещасних", що дуже часто не тільки в любови, але й в інших життєвих питаннях не знають, „що діяти", — світ не належить. Здобутками не можуть ніколи в життю похвалитися ті, що звикли тільки нарікати і звалювати вину за свої невдачі завжди на когось другого, а ніколи на себе, на своє лінивство, брак підприємчивости і т. п.

Чарлз Бирд, котрого поворот з полудневого бігуна повитано з таким одушевленням, являється виразником духа тої відважної і підприємчивої англьо-саксонської раси, яка доконала стільки чудес у боротьбі за опанування світом. З пересяклої, як загально думають, матеріялізмом Америки, виходять Линдберги й Бирди. Це люде, в яких живе дух давних Вікінґів, пристосований до духа часу.

Виправа Бирда до полудневого бігуна була дуже солідно підготована. Це не була виправа якогось очайдуха, чи авантурника, а людини науки. І в тім саме вага цеї виправи до бігуна. Вона вимагала ще й великої відваги мимо всіх охоронних средств, в які були заосмотрені учасники виправи. Вони знаходилися під многими зглядами в далеко кращім положенню як ті геройські дослідники, що пробували перед Бирдом досліджувати підбігунові полоси. Але не треба забувати, що примером у літаках, які мали служити до розслідів, крилася заразом і найбільша небезпека. Бо літаючи серед бур і метелиць над ледоватими верхами гір, можна було надіятися кождої хвилі нещасливого випадку. Та відваги Бирдови не бракувало. В це ніхто не сумнівається, бо він її виказав передше, у своїй подорожі до північного бігуна й у своїм перелеті через Атлянтійський океан. Дотого треба додати, що Бирд має рівнож жінку й троє дітей і стареньку матір. Підносимо це нарочно, бо кождому з нас траплялося нераз стрінутися з виправданням, що тому й тому годі взятися за якусь трохи ризиковнішу роботу, бо, мовляв, є жінка й діти.

Експедиція Бирда принесе великі користи для науки. Вона покриє великою честю не тільки Бирда та його мужву, але й цілий американський нарід. А попри те вона буде гарним, бо живим приміром відваги, підприємчивости і посвяти для вищої справи, а це не мине безслідно на вихованню дальшого американського покоління. На Линдберґах і Бирдах виховається нове покоління нових відважних людей. І в тім саме є запорука світлого майбутнього Америки.

Лев Ясінчук.

ДВА МОМЕНТИ.

Якщо хто з Вас бажав би зазнати потрясаючих вражінь то не зазнає їх в Америці. Маю вражіння, що не дадуть їх демонстрації, які Ви недавно бачили в Ню Йорку чи Шикаго. В нас тих вражінь подостатком. Не треба навіть іти до театру на драматичні картини, бо тут увесь нарід переживає важку трагедію. Тільки від часу до часу заблисне, мов сонце зза хмар, якась відрадна подія, що вписнеться в память та облекшить душу. А тоді саме заістнування такої події витискає сльози радощів. Колиб не такі хвилі, життя в нас доводилоб слабших до розпуки. А то — серце „знову оживає і сміється знову''...

Цілий край живе під вражінням процесу проти 17 молодих людей, яким закидується принадежність до У. В. О., виконання замаху на т. зв. „східні торги'' у Львові та наміри інших актів терору на деяких поліційних функціонарів.

Хто піддався би вмовлюванням з одного боку громадських кол у Польщі, які голосять, що „співжиття'' двох народів, польського й українського, в одній державі можливе, колиб не шайка „проводирів'' — ворохобників, а з другого офіційних чинників, які розносять поза границями Польщі казку, що тут наступило повне успокоєння й замирення, — для того видалось би незрозумілим істнування боєвої У. В. О. Щоденні події показують, що воєнний стан тріває. І саме в цих воєнних змаганнях попало в полон 17 молодих людей, яких у Львові судять, а громадська польська опінія обдирає їх з усяких ознак чоловіцтва, називаючи їх потворами, бандитами і т. п. прізвищами. Забувається, як найкращі живучі ще Поляки організували так недавно щось більше, як бомбові демонстрації на „східні торги''. Перед покінченням процесу годі усталювати, хто саме і як „провинився''. Але це вже замітне, як усі обжаловані зізнають про побої на поліції. Від їх оповідань волос стає дубом. Це щось дикого, незрозумілого, непонятного. Це не те, що поліцай ударить палкою упертого чи непослушного. **Це тортури в цілому значінні слова,** організовані і продумані виплодом бестіяльських чи чортівських мозків. По що тих тортур? — Щоб оправдати істнування так численної поліції, яка прецінь усе бачить, усе знає, всюди є, все протидержавне відкриє, а ті, „відкриття'' вмовлюється через тортурування.

І хто сьогодня в нас це обжалований у приналежности до У. В. О.! Вже є свіжі масові арешти за бомби в Бориславі. Але цього мало. Польська преса пише з приводу процесу 17-ки: „Незалежно від тих — не менш доброю плятформою для У. В. О. є організації того типу як „Луг'', „Сокіл'', „Пласт'', що є свого рода підготовкою, а дальше „освітні'' товариства: **„Просвіта''** і **„Рідна Школа''**, як також усякого рода кооперативи в роді „Маслосоюза''. Ці товариства виконували й виконують ще сьогодня роботу, що дуже далеко виходить поза рямки статута, а вістря тої **„культурно-**освітньої праці'' спрямоване проти Польщі і Поляків''. (Лапки і підчеркнення автора польської газети).

Не вказуючи прямо — звертається безконечний раз увагу адміністрації, що треба би застановити ціле українське організоване життя. Але цеї запопадливої уважливости з боку публики — адміністраційна влада не потребує, бо вонаж таксамо відчуває...

Цілющим, уздоровлючим бальзамом серед тої захмареної атмосфери було дня 1. червня ц. р. Свято Молоді „Рідної Школи'', що відбулося у Львові на Сокільському майдані. Це прилюдний попис дітвори, що вчиться у львівських школах і захоронках товариства „Рідної Школи'', який відбувається по традиції від кількох років. Такі прилюдні виступи молоді мають уже свою марку серед львівської української громади. Цього року пройшов день 1-го червня безумовно під вражінням того свята. Він остане всім видцям довго в милій памяти. Для одних дало це свято хвилю вдоволення, забуття. Для других воно було чимсь більше: показувало наш доробок у ділянці фізичного виховання, справности, самостійности, дісципліни та ідеольогії нашої молоді. Ще інші мусять зі спостереженого поробити певні підсумки.

Величезні, бо понад десятьтисячні маси заповнили город, щоб приглянутися, як виховується українська молодь у школах, удержуваних за народні гроші. Велика пайка на удержання тих шкіл іде від нашої української еміграції з Америки. Тому не від речі буде бодай у найголовніщих чертах накреслити вражіння з того свята.

Лише вчервні 1914 р. було стільки української публики на січово-сокільському здвизі. Це був день, коли то через вбивство архикнязя Фердинанда в Сараєві заістнувала одна з безпосередніх причин великої війни.

В неділю, 1. червня, сонце освітило ярко зелень Сокільського майдану. Точно в 4 год. попол. заграла трубка „позір''. Публика встала з місць, бо від власної орхестри під проводом учителя „Р. Шк.'' понеслися звуки гимну — молитви „Боже Великий, Єдиний''... На майдані показалися найменші, діти з захоронок та перших і других кляс львівських народніх шкіл „Рідної Школи''. Всі дрібонькі, ледви понад землю. Всі в народніх одягах — як ляльки. Кожне несло великий цвіт над головою, більший від себе, кожна школа інший. Здавалося, що йдуть грядки червоних маків, синіх блаватів, жовтих лоташів, білих лелій та всього того квіття, яке видає українська земля. На переді манюсенький „хорунжий'', що вгинався під шкільним прапором. Похід колихався прекрасним цвітником під такт орхестри. За дрібнотою йшли безчисленні чвірки старших учениць та учнів „Р. Ш.'' з ріжних львівських шкіл. На переді рослі хлопці торговельної школи в спортових одягах з зеленими шкільними мазепинками на головах. Йшли гарно, як расові арабські коні. За ними на переміну дівчата й хлопці з народніх шкіл, ґімназій, учительських семинарій та промислових. Це йшла молодь замашистим рухом, з розмахом. Пробивалася палка натура. Це цвіт, сила й надія нації.

В масових вправах поверх двотисячної молодої громади бачилося одну думку, один спільний рух, велику дисципліну, почуття краси та достойности. Ціле свято вказувало на мозольну збірну працю дітей, учительства та впорядчиків, а програма давала доказ, що школи „Рідної Школи'' просякнуті національним духом. Цей дух пробивався в одязі дітей (народня ноша та козацький крій), в піснях та в укладі цілого видовища. Н. пр. на майдан примашировують кількома кольонами козацькі курені. Малі ті козаки, без вусів, без чубів, але всеж таки в шараварах, у вишиванках з поясами, в шапках зі шликами, ба навіть з блискучими шаблюками, хоч деревляними. Треба було бачити, як з захопленням, з діточою уявою воювали вони „ворога'' — турецький прапор з півмісяцем, як гордим походом вертали „козаки'' по бою домів, на свої байдаки зі здобутим прапором пророка. Здавалося, що це справжні козарлюги, яким належиться вдяка за освободження рідного краю! Та — чи справді аж так довго ждати?...

Цього року звеличав це свято митрополит Шептицький, ставувши скромно між публикою, що його оваційно витала, в асисті епископа Будки та членів львівської капітули. Разом з публикою він не міг надивуватися справности молоді й доцільности цілої програми.

Колиб читачі мали спроможність читати краєву пресу, побачилиб один гимн у честь молоді, вихованої ідейним, хоч голодним учительством, честь самої ідеї Рідної Школи та її носительки: Товариства „Рідна Школа''. А це тільки одна менша сторінка тої праці, яку на нашій землі веде „Рідна Школа''. Нехай собі дальше всякі нероби, діпше-знайки непоправні хоробливі критики стоять осторонь, нехай і дальше кидають острі камінчики в її городець. Організація цього горічного Свята Молоді доказала, що „Рідна Школа'' була й остане в нас головним бастіоном творчого українського життя.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ У. Н. СОЮЗА

НАЙНОВІШІ КНИЖКИ, КОТРІ МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ СВОБОДИ

Дереш Петро: КУМИС. Оповідання з часів революції на Україні .... 50 ц.

Ліщук Осип: КРОВАВІ СЛІДИ. Оповідання з визвольної війни .... 65 ц.

Монкевич Борис: СЛІДАМИ НОВІТНІХ ЗАПОРОЖЦІВ. Спомини з 1918 року .... 65 ц.

Лотоцький Антін: КУЖІЛЬ І МЕЧ. Історична повість з кінця XV і початку XVI століття .... 65 ц.

Вволлес Люїс: БЕН ГУР. Історична повість з часів Христа .... 65 ц.

Сергій Шелухин: ЗВІДКИ ПОХОДИТЬ РУСЬ. Теорія Кельтського походження Київської Руси з Франції, з Географічною картою .... 75 ц.

ТЕАТРАЛЬНІ КНИЖКИ:

Яків Косовський: ЗАКЛЯТИЙ ЯР, драма на 5 дії .... 30 ц.

Павло Дудак: ДВІ ЖЕРТВИ ЗА ВІРНУ ЛЮБОВ, драма в 3-ох діях .... 40 ц.

ПАРТИТУРИ:

ВІЙ, фантастична комедія на 5 дій $1.25

МАРУСЯ БОГУСЛАВКА, історична драма на 4 дії 75

КАПРАЛЬ ТИМКО, мельодрама на 5 дій 75

Повищі книжки можна набути в книгарні Свободи. Сих книжок маємо тільки по кілька примірників.

"SVOBODA,"
81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

Іван Вазов.

ДЯДЬКО ЙОЦО ДИВИТЬСЯ.

— Він не бачить на очи яких пять-шість літ.

І оповідає йому, як дядько Йоцо несподівано втратив зір, саме тоді, як „братіки'' прийшли.

— Він доволі розумний та розсудливий — додав Денко — але так Бог навістив його тай хто зна, чому... Тепер глядить, але не бачить... То так, начеб умер... Чому Бог не забере його? Добре, що оставив маєточок — господарство, добуток, тож ходять коло нього син і невістка. І добре доглядають.

— То цікаве, — подумав начальник. — Хай прийде. Ні, чекай, сам вийду до нього.

І вийшов до сіний тай сходами на діл.

Дядько його по ході пізнав, що то він, болгарський баша.

Урядовець побачив перед собою білобородого старця ще здорового з вигляду, з черствим, почорнілим лицем, в обшарпанім безрамнику (жупан без рукавів). Дріжав увесь. Стояв спокійно, похилив сиву голову.

— А чого хочеш, дядьку? — спитав начальник.

Старець підвів голову та звернув до бесідуючого свої мертві, неповорушні очи. Лише мязи його черствого лиця задріжали нервово.

— Чи то ви, любий?

— Я, дядьку...

— Баша?

— Він сам... — сказав начальник і усміхнувся.

Дядько Йоцо підійшов до нього, взяв шапку під ліву паху, взяв його руку, помацав його суконний рукав, доторкнувся його мідяних гудзиків на грудях і нараменників, обмацав його срібні еполети на раменах, а навіть піднісся на шпиньки та поцілував їх.

— Боже! Я бачив! — сказав старенький, перехрестився й обтер рукавом сльози, що світилися в його мертвих очах.

Потім уклонився низько та сказав:

— Тепер, прости мені, сину, що я трудив тебе.

Мацав палицею та відійшов із ненакритою головою.

— — — — — — — —

Потім настали для нього одноманітні дні без світла, вічна мряка, в якій одиноким обрисом проблиску було те, що бачив хвилиночку: болгарський начальник... баша!

Старенькому здавалося, що від пятьох літ провидів на одну хвилиночку тай бачив „болгарське'' — один проміньчик „болгарського'' — тай це вповні переконало його, що вже нема Турків.

Крім цієї одної події все остало як давніше: він таксамо стрічав у коршмі тихсамих селян, чув тісамі суперечки та сплетні. Життя довкола кипіло як передше, з такимсамим примусом, трудами, дрібними боротьбами, без його участи в них, було для нього чуже і він сам був чужий для них! Остала йому лише одна радість і осолоджувала його гірке життя: віра, що Болгарія вільна. І коли часом роздумував над місцевими ненавистями та ворожнечами, чудувався, як ці люди затроюють собі життя, коли треба би радіти й веселитися, що „болгарське'' свобідне. Деж їх очи? Треба би бути щасливим.

— Ти сказав би, що вони сліпі, а я бачу — думав він.

І сідав під дубами, наслухував, як у долі шумить Іскер, що плив так іздалека та бачив більші ніж він речі тай радів цим. Так минав час.

Раз серце дядька Йоца забилося сильніше під впливом нового зворушення. На Великдень прийшов кавалерист, одинокий вояк із їх села.

— Як він прийшов? Чи у військовім однострої? — питається схвильований дядько Йоцо.

У військовім однострої — відповідають йому.

— І зі шаблею?

— Послухай лишень, дядьку Йоцо, як він нею видзвонює.

Старенький біжить до Ніколового сина.

— Гей вояко, чи то ти?

— А чого хочеш, Йоцо? — питається старий Кола.

— Е! де вояк? хочу бачити його.

Кола покликнув на свого сина, щоби побачив його. Дядько Йоцо усміхнувся з вдоволенням. Вояк вийшов.

Старець пізнав його по шаблі, що дзвонила по камінню. Підійшов до нього, стиснув кріпко руку, яку вояк подав йому весело. Потім обмацав його грубий плащ, ґудзики, шапку, схопив шаблю та поцілував його. Звернув на нього свої мертві очи і счудоване лице, по якому спливали дві сльози.

— То тепер маємо болгарське військо? — сказав дріжучи із щастя.

— Маємо, дядьку Йоцо, і військо і капітанів і нашого князя — відповідає гордо вояк.

— А не приїде він може колись сюди?

— Хто? Князь? — І вояк і Кола сміються з добродушности дядька Йоца.

А дядько Йоцо цілу годину розпитується про болгарську палату в Софії, про болгарські гармати тай про все... А як чув чуда, що їх оповідав йому вояк, здавалося йому, що в глибині його душі якесь сонце сходить і освітлює все; що бачить зелені гори та нагі шпилі, а на них сидять вірли. Світ чудово гарний!

— Ох! Тепер треба мені очей! — сердито подумав старець.

— — — — — —

Довго дядько Йоцо жив під тими новими вражіннями. До відлюдного села не приходив ніхто зі світа, з нової Болгарії, щоби влити нову струю благородних зворушень у його душу. Не ділялося нічого в одноманітному житті села, що бодай здалека сказало би йому про кипуче життя Болгарії. Політичні події, що наступали по собі, стрясаючи аж до глибини цілою Болгарією, минули без відгомону на спокійному обрії села. До цих кільканацятьох убогих хатин часописи не доходили, а колиб і доходили, не мав би їх хто читати. Вчителя не було, бо не було школи, попа не було, бо не було церкви, не було війта, бо не було громади. Зима снігами та болотами задержувала зовсім на цілих сім місяців і так уже утруднену комунікацію села зі світом... Навіть сербська війна, в якій згинув одинокий вояк із села, дала там слабо відчутися. Доходили лише каламутні та невиразні вісти, що десь там, за горами, щось діється, але що — ніхто того не знав.

І дядько Йоцо жив спокійним життям, як і ціле село, та не знав нічого, що ділося в світі.

Помало став рівнодушним для всього, що його окружало. Йому було недалеко до старечої здитинілости. Цілими годинами, ба цілими днями пересиджував він у тіни дубів, у задумі глядів невидючими очима перед себе та слухав глухого шуму Іскера.

Здавалося, що вже нічого зі світа не може дійти до нього, що могло би вирвати його душу з того повільного та тихого завмирання.

А таки щось сталося. Розійшлася вістка, що будуватимуть залізничий шлях через плай над Іскером. Інжинери вже там міряли. Ця вістка дійшла також до дядька Йоца та розбила, наче молотом, його душевний летарґ. У глибині памяти його будився наче сонний спомин і він раз чув від одного вратчанського господаря „чорбаджі'' Мано, що пани, богачі та французькі землеміри, говорили, що залізницю годі буде повести плаєм, що на це треба би міліонів і міліонів — і то надармо.

— Як то? болгарська залізниця?

Він не хотів вірити. Залізниця цим плаєм, цими стрімкими горами. Там кінь навіть не найде місця, щоби вчепитися копитом, тими скелями, де козуля-скельниця ногою з трудом чіпляється тої кручі.

— Велика держава не могла а ми?

Та одного дня сказали йому, що почалася робота в плаї. Селяни дістали роботу при залізниці та сходили на діл до Іскера.

Дивувався старець.

— Видно, що найшлися ще десь більше вчені інжинири — світ широкий... Чи то також Французи?

Сказали йому, що то Болгари.

Старець дивувався.

— Якто? наші? болгарські інжинири? Там, де пани та вчені Французи сказали, що не можна. То ми, ми, маємо ще більше вчених, ми? А віткіляж ці міліони, тисячі міліонів, що то про них говорив „чорбаджій'' Мано?

Тепер „болгарське'' представилося йому як щось велике, могутнє, щось, чого не обняти. Його бідний ум не міг зрозуміти тої величі. Досі символи „болгарського'' обмежувалися до еполетів начальника повіту та до шаблі вояка, яких він доторкався та цілував. І його душа запалала гордістю: болгарська рука перетинає гори, болгарський розум придумує таке, що зачудує та захопить увесь світ!

Деж тепер „чорбаджій'' Мано, щоби почути, що він тепер скаже.

Коли почув перший гук скель, стручуваних на діл динамітом, обтер очи зі сліз.

— — — — — — — —

З того часу його улюбленим місцем була скеля, пятьдесять кроків від його господарства, що звисала над глибокою долиною Іскера, що гомоніла все гуком роботи.

Від ранку до вечера стояв на цій скелі, заслуханий у наклікування, стукання, удари джаґанів, туркіт возів, у помішаний шум великих праць величезної роботи.

Будову залізниці покінчили й урохомили. Дядько Йоцо з дріжучим серцем почув перший свист льокомотиви та гуркіт коліс по шинах.

Свистала та тарахкотіла „болгарська залізниця''.

Він наче віджив, наче відродився.

Ходив правильно на скелю, як надходила година, коли мав приїхати поїзд, щоби почути свист льокомотиви та глянути на болгарську залізницю, як гудить у плаї.

Залізниця злучилася в його думках із вільною Болгарією. Гуркотом говорила йому про нові „болгарські'' часи.

Ніщо йому в селі, як досі, не пригадувало того. Тільки свист додавав йому сил. Коли надходив час свисту, він покидав усе й ішов на скелю, щоби **поглянути.**

Подорожні вихилялися з вагонів і гляділи на мальовничі краєвиди яру; з подивом бачили на одній скелі якогось чоловіка, що махав до них шапкою.

Селяни привикли бачити його що дня на скелі та говорили добродушно:

Дядько Йоцо дивиться...

Ця померша за життя людина воскресала лише при шумі поїзду. Він радів тоді наче дитина. Лише цей поїзд був для нього усосібленням вільної Болгарії. Тому, що ніколи в житті не бачив на власні очи залізниці, уява його представляла йому залізницю як якогось крилатого змія, що викидає полумя з пащі, а сопе, сичить, мчиться несказано скоро горами й голосить силу, славу та поступ Болгарії.

Часто якийсь новий кондуктор, здивований, що бачить усе в тую саму годину старця, як махає шапкою до перебігаючого поїзду, питався на найближчій стації селян, що всідали до третьої кляси:

— Що то за один, що там на скелі махає шапкою? Може то божевільний?

А селяни відповідали звичайно:

— **Зовсім ні, то дядько Йоцо дивиться.**

Одного вечора Йоцо не вернув додому. Зараз вранці син пішов шукати його просто на скелю, бо гадав, що старенький впав у провалля.

Та найшов його там неживого з шапкою в руці. Йоцо помер, витаючи вільну Болгарію...

(Конець).

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

БЮРОКРАТІЯ — КВІТКА БОЛЬШЕВИЗМУ.

Московський кореспондент Ню Йорк Таймс-у писав недавно про недавні переміни на передових позиціях у большевицькій управі. Хоча він звичайно пише як симпатик большевизму, він спостеріг таке:

„Політиканство грає ролю (в Росії), і є там суперництва, малі й великі, між особами й програмами. Штивність будови викликує бюрократизм, формалізм в урядованню та страх перед відповідальністю".

ЗАМИКАЮТЬ ВИЇЗД З „РАЮ".

Російські ґазети в Америці пишуть, що большевицький уряд видає тепер віза на виїзд з Росії тільки тим людям, що їдуть в урядових справах. Значить, приватні особи не можуть звідти виїжджати.

Ґазети сі пишуть, що причиною зарядження є те, що з Росії виїхати можуть тільки люди, які мають рідню або приятелів поза границями Росії. Колиб ті люди не могли виїхати, то їм ті кревняки й приятелі посилалиби гроші.

Скільки того гроша йде в Росію з сього жерела, не відомо. На всякий случай, небогато. Однак навіть і ся сума важить большевицькому урядови.

КРАЩЕ ГРІЗЬБА КАРИ СМЕРТИ ЯК ПОВОРОТ У „РАЙ".

Можливо теж, що економічні й політичні умови в Росії тепер такі, що просто небезпечно когонебудь випускати з краю. На се вказувалоби те, що навіть комуністичні комісарі, що перебували в ріжних місцях поза краєм, діставши приказ вертати, не вертають, хоча їм за се грозить кара смерти.

ЗЛУЧЕНИМ ФРОНТОМ ПРОТИ АМЕРИКИ?

Европейські ґазети розрепетувалися проти Америки за новий митовий закон. Кричать ґазети, кричать політики, відгрожуються пімстою. Мовляв, цілу Европу злучимо проти Америки.

Тимчасом Німеччина покидає тарифову конвенцію в Женеві, бо Польща й Чехія не хотіли її потвердити. Коли неможливо звести три держави для спільної митової програми, то як можливо злучити всю Европу?

АМЕРИКА Й ІНДІЯ.

Один англійський професор, що їздив по Америці з відчитами, каже по повороті в рідний край, що на сході Америки люди відносяться з підозрінням до індуського національного руху. Зате Американці з західних стейтів відносяться прихильно до революційного руху в Індії.

Професор пояснює сей настрій впливами Німців і Айришів. Цікаво, що знова піднято старе страховище німецької інтриги.

„СУСІДСЬКІ ПРИСЛУГИ".

Що значить бути сусідом Поляків, про се дістають тепер лекцію Німці.

Недавно польські жовніри й жандарми напали на німецьку стацію поліції. Стріляли, постріляли людий, а відтак втекли.

Кілька днів пізніше займився на одній стації по польській стороні границі великий ладунок дерева на залізниці. Здавалосяби, що польський уряд покаже таку саму „спренжистосьць" в гашенню, як він показав у нападі на німецьких полісманів. Ходило о те, щоби огню не пустити на великі ліси, що тепер добре висохли через довгу посуху.

Показалося однак, що ждати такого міг тільки Німець. Тільки він може дивитися так на обовязки урядника. Польський уряд дивиться на свої обовязки очима польських інтересів, а під польськими інтересами розуміється, як звичайно в людий, хорих на зависть, не стільки поміч самому собі, як шкоду другому. Отже пожар гашено вже так, що згоріло не тільки польське дерево, але й німецьке. Після старої засади завидників: Не буде мені, але й не буде тобі.

З ІСТОРІЇ ОДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ.

Родовід Сіменовичів.

Найдавніші кроніки нашого роду вказують, що рід Сіменовичів походить з Литви, а радше з Білоруси. Наше родинне імя змінялося відповідно до виговору того народу, серед якого мої предки жили. На Литві нас звано Сіміновічас, на Білорусі і на Жмуді Семйонович, а в Галичині Сіменович або Сіманович, а у Поляків Семіновіч. Наша родина є з кореня українська. На це вказує наш герб. Кроніки згадують про наш рід від XV століття. „Herold Polski"; науковий ілюстрований часопис з 1897 р., згадує на стороні 49 нашу родину в слідуючий спосіб:

Сіеміоновичі ділилися на кілька ліній: на Сіеміоновичів і Коновичів. Мешкали у Виленщині й значили свій рід гербом Радван. Герб цей мав барву чисто українську, а то: складався з двох золотих хоругов з френзлями, навхрест зложеними у пів колесо, а в тім півколесі було тло сине, на середині хрест, а під хрестом шестираменна золота звізда. Над хоругвами були три білі струсині пера.

В ті часи між шляхтою не було ріжниці ані розбрату, як тепер. Тому імена святих давано без великої ріжниці. Коло 1600 року, як кроніка згадує, на Жмуді жив наш предок, котрий звався Войтіх Сіеміонович. Він був власником маєтности, що звалась Узумендзе. Він мав сина Адама, котрому записав у 1640 р. в своїй останній волі свою маєтність. Адам мав трох синів: Андрія, Казимира і Конона. Від того Конона починається новий рід Сіменовичів, званих також Кононовичами.

Родина Коновичів опустила на якийсь час рідну оселю й осіла в повіті грудзьонськім. Опісля знову вернула до давнього місця і наново обняла у свої руки маєток Узумендзе. Син Конона, Евстахій, був видно духовним, бо за працю при виленській капітулі дістав на вічну власність від капітули в 1737 р. двір і маєтність Варлішкі. Як кроніка згадує, це вже була пята генерація Сіменовичів, тепер Коновичів. Крім того вони мали свою маєтність, звану Зароженкі, в повіті вітебськім, а крім того всякі инші привілеї, дані їм головно виленським епископатом. Инша кроніка згадує, що в 17 століттю велику славу здобув собі К. Семенович як першорядний учений, знавець артилерійської штуки. Король Володислав IV, що сам був першорядним знавцем артилерії, яку особливо студіював в часі своїх заграничних поїздок по Німеччині, Нідерляндах, Швайцарії й Італії, звернув свою увагу на виїмкові артилерійські спосібности молодого Сіменовича і вислав його на власний кошт на дальші студії до Голяндії. В результаті К. Сіменович вийшов на одного з найчільніших артилеристів того часу в цілій Европі. Коли король переглянув його манускрипт про артилерію, велів її зараз дати до друку. А писав К. Сіменович уже тоді про гармати, які набивано ззаду патронами. Книжка ця вийшла доперва в два роки по смерти Володислава IV, короля Польщі, а в третім році, себто в 1648, вибухло повстання Б. Хмельницького. Книжку ту перекладено на латинську, німецьку й анґлійську мови. Повторено ті видання також в 17, а навіть у 18 столітті. Надто він написав був виїмково цікаву розвідку про вживання трійливих газів в часі війни. Треба йому признати, що був гуманною людиною, бо остерігав у тій розвідці, щоби тих газів не вживали супроти безборонної людини. Ця книжка про гази в часі війни є першою розвідкою в цілій військовій літературі світа, яка розбирає цей новий спосіб воювання. І мабуть инакше була би випала війна Хмельницького, як би великий гетьман мав був у себе на службі отого великого знавця воєнної штуки.

Рід Сіменовичів на Західній Україні.

Наша родинна кроніка записує, що рід Сіменовичів прибув до Галичині з Виленщини та що наш предок купив маєтність Нижнів.

Дальше наша кроніка говорить, що в 1764 р. помер парох Хриплина, котрий звався Григорій Сіменович. Він мав двох синів: Івана й Петра. Іван був парохом Тройці і помер у 1808 році, а Петро був парохом у Жукові й помер 1828 року. о. Николай Сіменович, котрий тепер перебуває в Америці, походить з родини Івана, а моя лінія від Петра.

Мій дідо, декан Михайло Сіменович, був парохом Монастириськ. По його смерти одержав парохію Монастириська мій батько, Лев Сіменович.

У моїх родичів було 5 дітей: три сини і дві доньки. Найстарший син Льонгин помер у діточім віці. По нім була Анна, яка вийшла заміж за споляченого Чеха Колішека. Мала троє дітей. Син Станислав спольщився. Донька Ольга є Українкою і замужна за священиком в Острівци. Усі її діти є щирі Українці. Третій мій брат, Гілярій, був священиком в Білобожниці. Помер у Відні в часі світової війни. Його син помер у дитячім віці, а донька вийшла за о. Радловського. Він помер, а діти є всі Українцями. Четвертим був я, а пятою Олена Кисілевська, сенаторка і редакторка „Жіночої Долі". Вона має двоє дітей: Син Володимир є у Канаді редактором „Західних Вістей", а донька є замужна за лікарем, який практикує в Коломиї.

В цей спосіб лінія Петра Сіменовича „по мечі" не оставляє мужеських потомків.

Лінія Івана оставляє по собі мужеські потомки, але вони носять по Мирославі Сіменовичу вже імя американське: Сіменсів. Є ще в старім краю двох молодих Сіменовичів, але що один з тої родини Сіменовичів оженився з Полькою і скоро помер, то мати перехрестила їх по смерти батька на латинське і вони стали Поляками. Отже чиста лінія Сіменовичів, як то кажуть „по мечі", вигасне на Україні з нашою смертю.

Д-р Вол. Сіменович.

I. пані: Чи ви маєте наймичку, чи робите всю домашню роботу самі?

II. пані: Так.

I. пані: Не розумію вашої відповіди.

II. пані: Якто не розумієте? Я маю наймичку та роблю всю роботу сама.

—о—

А.: Коли так собі подумаємо, чого то ми собі не бажали, як ми були дітьми: „Як буду колись великий, то я..." Чи сповнилося вам коли ваше бажання?

Б.: Сказати правду, одно сповнилося цілком. Коли мене мати чесала, як я був ще хлопчиком, я все бажав собі, щоби не мати волосся на голові. Тепер гляньте на мою голову, як точно сповнилося моє діточе бажання!

—о—

В театрі. — Передше кидали ви гнилими яблоками на цього актора, а тепер оплескуєте його, щоби ще раз вийшов!? Не розумію вас!

— Бо я маю в кишені ще два гнилі яблока.

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ШКОЛА В НЮ ЙОРКУ,

— уладжує —

ШКІЛЬНИЙ ІСПИТ

В СЕРЕДУ (25 ЧЕРВНЯ) і В ЧЕТВЕР (26 ЧЕРВНЯ 1930 Р.)
В ГАЛІ УКР. ПРАВ. ЦЕРКВИ, 334 E. 14th ST., NEW YORK, N. Y.

В середу буде іспит шкільної дітвори з I. і II. кляси, а в четвер — з III. і IV. кляси **Початок в 7-мій годині вечора.**

Приятелів дітвори і прихильників української школи запрошує на цей іспит — **Шкільний Комітет.** 144

ПОМАГАЄ СКОРО І ПЕВНО! ПОМАГАЄ СКОРО І ПЕВНО!

„Я переконалася на собі, що **ГІНДУ БРЕНД ЗІЛЛЯ** помагає скоро і певно. Довший час терпіла я на нестравність жолудка, біль в околиці серця і короткий віддих. Я думала, що прийдеться скоро умерти, бо ріжні медицини не давали помочі. Нинішний успіх завдячую славним Гінду Бренд Зіллям". Це слова пані М. Дрей, 180 Larchmont Ave., Larchmont, N. Y.

Ціна за пачку $1.00, 6 пачок за $5.00.
НЕВДОВОЛЕНИМ ЗВЕРТАЄМО ГРОШІ.
BARON A. BORAK,
807 EAST 18th ST., NEW YORK, N. Y.

СВІЙ ДО СВОГО! УКРАЇНЦІ МІСТА НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ!

ГРИГОРІЙ КОВЕРДОВИЧ

FURRIER (СТОРІДЖ)

Довголітний практик зі старого краю і в Америці, продовжує дальше свою форієрську роботу під ч.:

98 ST. MARK'S PLACE, — NEW YORK, N. Y.
(EAST 8th STREET, МІЖ 1. ЕВНЮ І ЕВНЮ А).

Коли хочете користати з нагоди заощадити гроші, — можете даром дістати сторідж, як принесете до перероблення або направи свої річи. Колиж хочете тільки сторідж, то дістанете за 2%. В мене дістанете футра таньше, як де инде, і з повною гарантією.— Виконую всякі роботи в обсягу кушнірства.

Нові на замовлення. — Перерібки. — Направки, а також перефарбовую старі на нові. — Заховайте цю адресу, а придасться Вам.

20-ЛІТНИЙ ЮВИЛЕЙ ЗАЛОЖЕННЯ ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КОЛЬОНІЇ В АМЕРИЦІ, А ПОЛОЖЕНОЇ В МІЛВІЛ, Н. ДЖ.!

УКРАЇНСЬКА КОЛЬОНІЯ ПОСТЕПЕННО РОЗБУДОВУЄТЬСЯ. Курячі фарми щораз розростаються. Тут тепер найвідповідніша пора купувати фарму та забезпечитись перед бідою, а весна тут все вчасна. Український загал має велику нагоду мати своє місто. Бо початок тут великий, бо вже є два Товариства У. Н. С., дві церкви, Клюб Товариства Горожан, Тов. Просвіта. Чотири вулиці під українським іменем, як Шевченко, Лисенко, Франко, Київ Булевар. Тож кождий бачить, що тут українська будучність.

А ми маємо на тисячу родин місце, що можуть поселитися одні попри других. Не один думає, щоби мати пару акрів землі, а ще тут у місті, де роблю, то добре поводилобся. А то можна мати, але у Мілвіл, бо всі землі, які продаємо і на котрих поселилися Українці, лежать в місті Мілвіл. Отже для тих, що дбають про свою будучність і своїх дітий, варта сказати, що діти можуть користати з міських народних і вищих шкіл, а кромі сього учитися в українській школі. По скінченню школи вони не мусять покидати родинного дому, бо мають на місци міську виґоду, відповідне заняття, а при тім всім чистий і здоровий воздух. Хто хоче про все те на місци переконатися, нехай прийде, або пише на адресу:

ВАСИЛЬ МАТОЛИЧ,
640 W. MAIN STREET, (Tel. Millville 577), MILLVILLE, N. J.

НОВІ УКРАЇНСЬКІ Columbia РЕКОРДИ

Кажучи толкують, пані та панове
Що тут в Америці все є сезонове,
Тільки наш робітник той не сезонує,
Що йому є миле, то те він шанує.

А щож може краще його звеселити,
Як не тота пісня, що лине до ух,
Навіть по щоденній фабричній роботі
Вона гасить утому й підбадьорює дух.

Тож ви, добрі люде, завше памятайте,
Про нові рекорди у мене питайте,
Ідіть до Шеровського як до своєї хати
Бо тільки дешево мож в нього дістати.

Як хто їде в „контри" з дітьми та женою,
То повинен взяти „портебл" з собою,
При музиці в „ґавзі" в дощеву годину
Себе розвеселить і усю родину.

27232F Ой не шуми луже дуже і Соколом Стрілою .... Квартет „Галицький Боян", Орхестра Креського
Співають: Анна Чайковська, Марія Міснік, Г. Ковальчук і Б. М. Брода.
27231F Спросини Саноцького повіта і Весілля Саноцького повіта, часть 1. .... Орхестра Браття „Голутяки-Кузяни" зі співом
27228F Богацьке весілля, часть 1 і 2 .... Укр. Орх. П. Гуменюка зі співом
27227F Коломийка Скалатська і Коломийка Тернопільська .... Українська Орхестра Павла Гуменюка зі співом
27230F Віють вітри і Балвмуте, потпурі ... Токаренка дует з акомп. гармонії
27229F Чумак і Баламуте ...... Свист сольо з акомпаніяментом орхестри
27210F Ендро Бордер .... Укр. Орхестра Павла Гуменюка
Співають: Е. Жуковський і Наша Роза Красновська.
27216F Богацькі Вінкоплетини .... Укр. Орх. і Хор Павла Гуменюка
27214F Богацькі Заручини .... Укр. Орх. і Хор Павла Гуменюка
27215F Боже, Боже, що то єсть .... Орхестра Братя „Голутяки-Кузяни"
Співають: Текля Дячек і Елена Марсеч.
20207F Циганське весілля, часть 1 і 2 .... Циг. Орх. Ст. Шкимби і Г. Пішкоба. Співають: Й. Фечіца і Г. Персола
27219F Чотирнацятий рочек смутний настав, часть 1 і 2 .... Орх. Братів Голутяки-Кузяни. Спів.: Текля Дячек і Іван Малутіч
27226F Дарования .... Укр. Орхестра Павла Гуменюка
27209F Десь був Янічку, десь був до рана .... Орхестра Братя „Голутяки-Кузяни" зі співом
27226F Докінчення вінкоплетин .... Укр. Орхестра Павла Гуменюка
27223F Фамілійні троблі .... Е. Жуковський і С. Жуокевська
27205F Гуцулка в Семеричині .... Українська Орхестра М. Томаса
27221F Іван Убийник .. Укр. Орх. Гуменюка, спів.: Наша Роза Красновська
27213F Катерина гречку жала .... Орхестра Браття „Голутяки-Кузяни"
Співають: Декля Дячик і Елена Марсеч.
27217F Клопіт Горпини .... Соня Ліщак, з акомп. орхестри
27207F Козак „Паляниця" .... Українська Орхестра Михайла Томаса
27192F Козак „Петрушка" .... Українська Орхестра Павла Гуменюка
27212F Козак Саноцький .... Українська Орхестра Михайла Томаса
27220F Козак Жидачівський .... Укр. Орх. Міх. Томаса
27211F Кучерява Катерина .... В. Ділов, бас, комічна пісня
27197F На коміню мармуровім .... Е. Жуковський, барітон
27197F Ой, скажи мила .... Е. Жуковський, з акомп. орхестри
27212F Острівська Коломийка .... Українська Орхестра М. Томаса
27211F Пан Виборний — пан Возьний ...... Володимир Ділов і Ф. Бражник
з акомпаніяменто орхестри; комічна пісня.
27208F Парди в куми .... Е. Жуковський і А. Ліщак з акомп. орхестри
27207F Підгірняк, козак .... Українська Орхестра Михайла Томаса
27205F Підгірська Коломийка .... Укр. Орхестра М. Томаса
27216F Післанці .... Укр. Орхестра і Хор Павла Гуменюка
27224F Полька „Хлопці Голутяки" .... Орх. Бр. Галутяки-Кузяни зі співом
27192F Полька „Горпина" .... Укр. Орхестра Павла Гуменюка
27218F Полька „Свобода" .... Укр. Орх. Михайла Томаса
27218F Полька з Галичини .... Укр. Орх. Михайла Томаса
27224F Попід ліс зелений .... Орх. Браття Голутяки-Кузяни зі співом
27225F Полька Рогатинська .... Укр. Орхестра Міхала Томаса
27221F Просьба жінки до чоловіка .... Укр. Орх. Павла Гуменюка.
Співає Наша Роза Красновська.
27222F Рієнтий на забаві .... Е. Жуковський і Соня Жуковська
27213F Там на горі два дуби .... Орхестра Браття „Голутяки-Кузяни",
Співають: Текля Дячек і Елена Марсеч.
27220F Танець „Гусар" .... Укр. Орх. Міхала Томаса
27225F Тернопільська Мазурка .... Укр. Орх. Міхала Томаса
27222F Троблі з какорочами .... Е. Жуковський і С. Жуковська
27206F Українській мамі ...... Соня Ліщак, контральто з акомп. орхестри
27208F Вальс „Соня" .... Е. Жуковський і С. Ліщак з акомп. орхестри
27206F Весела Тереска .... Соня Ліщак, контральто, з акомп. орхестри
27203F Весілля в Пенсилвенії, часть 1 і 2 .... Е. Жуковський і Соня Ліщак
27223F Відпуст .... Евген Жуковський і Соня Жуковська
27215F Взяв ям се жену хорошу ... Співають: Текля Дячек і Елена Марсеч
27209F Заспівай, Іванцю .... Орх. Браття „Голутяки-Кузяни" зі співом
27217F Злий муж .... Соня Ліщак з акомп. орхестри
27204F Змовини, часть 1 і 2 ...... Укр. Орхестра Павла Гуменюка зі співом
27214F Змовини, часть 3 .... Укр. Орхестра і Хор Павла Гуменюка
27233F Козацька Шумка і Ох, ти моя дзюбо-любо ....

Хто хоче мати отсі скарби народної пісні, нехай сейчас присилає замовлення. При всяких замовленнях адресуйте виразно:

W. SCHEROFSKY
104 AVENUE B,
bet. 6 & 7 Street,
NEW YORK, N. Y.
TEL.: DRY DOCK 1573.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ШИКАГО, ІЛЛ.

„Україна", новий український тижневик.

З днем 13. червня почав виходити в Шикаго український часопис, званий **„Україна"**. Часопис підписують д-р В. Сіменович як редактор, а інжинір С. Куролась як співредактор. У передовиці під заголовком „Наш часопис" піднесено таке:

„Часопис наш не є органом жадної політичної чи фінансової групи людий, є отже часописом безпартійним, часописом, видаваним для всього українського громадянства в Америці. Як часопис безпартійний буде „Україна" стояти осторонь всяких сварок і файтів, які затроюють народне життя в старім краю й Америці й спинюють нас так від досягнення нашої мети-відродження політичного й економічного. „Україна" як часопис незалежний буде оцінювати наше життя обєктивно, дивлячися на него через безпартійні окуляри, буде писати про всякі зміни й новости у нашому народньому життю так, як вони в щоденному життю приходять".

Часопис той буде присвячений головно українському життю в Шикаго. У звязку з тим читаємо у згаданій вище статті слідуюче:

„З ріжних причин наше життя в Шикаго знаходиться під сю хвилю в стані дісорганізації. Брак українського безпартійного друкованого слова, яке отуплювало би острі кінці наших партійних груп і товариств, довів до того, що сьогодня в 25-тисячнім українськім городі брат брата цурається, друг друга оминає. 25 тисяч Українців в Шикаго й досі воює між собою зі шкодою для себе самих без видної лобіди тої чи иншої думки. Наслідки того такі, що ми не можемо ні краєви, з якого походимо, як слід у його чергових нещастях помагати, ні взяти участи в тутешньому міському чи американському життю, ні собі самим помогти".

У першім числі „України" поміщено статтю, присвячену д-рови Володимирови Сіменовичови, з якого особою і діяльністю є так тісно звязана історія української громади в Шикаго.

ПОЗІР! PLAINFIELD, N. J. ПОЗІР!
ЗАХОДОМ ТОВАРИСТВА ім. ІВАНА ФРАНКА,
від. 372 У. Н. С., улаштовується
В ТОМУ СЕЗОНІ ПЕРШИЙ
ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК
В НЕДІЛЮ, 29 ЧЕРВНЯ 1930
під старим і веселим дубом на Олд Рeритан Ровд.

Початок в годині 1-ій попол., аж до пізна в ніч. — Вступ 25 центів.

На сей пікнік запрошується всі товариства і всіх щирих Українців і Українок. Хто прийде на сей пікнік то певно не пожалує, де добре забавимося всі разом на свіжому повітрі і потанцюємо при добрій орхестрі. Буде богато несподіванок, добрі напитки і смачна перекуска. — На случай дощу пікнік відбудеться на слідуючу неділю, 6. липня.

Дороговказ: Автомобілями їхати по Парк евені аж до Мейпел евеню, там будуть повішані прапорці. Хто не має автомобіля, то треба брати автобос ч. 22. Рілсайд семетери. 144,9

DR. N. M. HNATYSHYN
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ І АКУШЕР
2191 Professor St., Cleveland, Ohio.
(Проти українського банку).
Телефон: Atlantic 2054.

О. Е. МАЛІЦЬКИЙ
АДВОКАТ
512 SOCIETY FOR SAVINGS BLDG.
Tel. Main 5720
CLEVELAND, OHIO.

САВТ САЙД ОФІС, ВЕЧЕРАМИ:
2191 PROFESSOR STREET
(напроти Українського Банку)
Tel. Atlantic 2054.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за травень 1930 р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Тов. ім. Івана Франка, в Форествіл, Конн. Від. 390. Бойко Андрій, Каламін Микола, Сух Петро, Прухницька Ксеня, Прухницький Іван, Бойко Анна, Гача Петро, Бойко Василь.

Український Товариско-Атлетичний Клюб, в Вудгейвен, Н. Й. Від. 391. Воргуль Антін, Жатковський Михайло, Косців Йосиф, Косців Теодор, Велькановнч Павло, Савка Микола.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Чарнега Володимир.
В. 2. Русиняк Іван.
В. 7. Михалишин Марія.
В. 8. Гончарик Адам.
В. 10. Бреня Стефан, Яскілка Марія.
В. 25. Левицький Іван.
В. 29. Бурич Василь.
В. 58. Стар Олександер.
В. 62. Данько Іван.
В. 70. Гладкий Омелян, Гладка Люба.
В. 76. Шарап Іван, Стойко Іва.
В. 85. Латанишин Марія.
В. 87. Курило Марія, Хорт Іван, Макеимик Марія.
В. 98. Онисик Стефан.
В. 104. Романець Марія.
В. 105. Борис Зофія, Феснак Катерина.
В. 112. Бохонок Параска.
В. 123. Воцин Іван.
В. 124. Олійник Агафія, Зварич Стефан.
В. 130. Дячун Михайло.
В. 132. Смолинська Леонтина.
В. 137. Ільницький Михайло.
В. 141. Степчук Василь.
В. 147. Гупалюк Петро, Ярема Іван.
В. 153. Кір Онуфрій.
В. 155. Хомин Василь, Стрельська Катерина, Щуцький Михайло.
В. 161. Кметик Андрій.
В. 168. Космина Михайло.
В. 170. Качмарик Анна.
В. 175. Братусь Іван.
В. 190. Марчук Володимир, Шевчук Секлета, Марчук Анна.
В. 193. Молодович Анна, Гайдук Іван.
В. 196. Волошин Анна, Волошин Іван.
В. 204. Мельник Дмитро.
В. 208. Ковальчик Анна.
В. 211. Іваніцька Катерина.
В. 214. Василишин Катерина.
В. 216. Білик Розалія, Білик Катерина, Борис Марія, Гавришків Катерина, Підлісна Антоніна, Сосновська Антоніна.
В. 217. Білецький Юрій, Мельник Василь, Олексин Олена.
В. 218. Климець Катерина, Литвин Йосиф.
В. 219. Марків Михайло, Мохнач Юрій, Ткач Василь.
В. 221. Кучкуда Анна.
В. 230. Ворожбит Мелянія.
В. 236. Гараджон Іван.
В. 247. Лучишин Анна, Гарванко Стах, Косовський Василь.
В. 252. Магац Іван, Магац Параска.
В. 258. Троян Стефанія.
В. 260. Котович Анна, Остафф Марія, Подоляк Пазя.
В. 270. Кот Параска.
В. 273. Грех Іван, Гриб Анна, Козуб Катерина.
В. 276. Гомзяк Стефан, Гомзяк Анна.
В. 286. Барна Ева.
В. 289. Крик Михайло, Крик Олена.
В. 295. Хорощак Олександер.
В. 306. Спугані Анастазія, Спугані Іван.
В. 309. Демчишин Михайло, Кінаш Яків.
В. 320. Західний Теодор.
В. 321. Багряк Ілія.
В. 329. Трицук Теодор.
В. 333. Сегін Марія, Сегін Анна.
В. 342. Сокальський Йосиф.
В. 351. Борек Ольга.
В. 361. Пригода Тимофтей, Першин Ксеня, Савчак Дмитро, Слюсар Марія, Сцібайло Василь.
В. 365. Стефанів Федор, Земба Войтіх.
В. 370. Грицей Василь, Корніцький Гарасим, Корніцька Марія.
В. 385. Чучман Володимир.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 8. Сверет Анастазія, Олещук Йосиф, Лесняк Іван, Стимберський Михайло, Атаманчук Стефан, Сверет Дмитро, Олещук Текля.
В. 9. Газдун Катерина, Газдун Василь.
В. 23. Несторяк Данило, Брохівська Марія.
В. 26. Кацьо Андрій ст., Кацьо Андрій.
В. 28. Шимська Анна, Шимський Микола.
В. 31. Полянський Олекса, Філтош Анна, Ястряб Стах, Гелер Йосиф, Гелер Іван, Ястряб Анна.
В. 34. Ятчишин Олена.
В. 53. Вах Лев.
В. 63. Варголяк Олекса.
В. 76. Бундюга Анастазія, Бундюга Олекса.
В. 84. Гайда Микола, Гайда Олена.
В. 85. Процько Марія, Мика Марія, Пацько Іван, Пстрак Володимир.
В. 94. Чолій Франя, Сенчук Тимко.
В. 100. Яхвак Теодор.
В. 102. Гула Григорій, Мацула Микола.
В. 144. Чорний Петро.
В. 146. Пелех Михайло.
В. 147. Мороз Дмитро, Горбовий Петро, Мороз Анастазія, Грабовська Марія.
В. 153. Троський Семен.
В. 160. Миса Володислав.
В. 163. Сірий Петро.
В. 179. Викрикач Йосиф.
В. 206. Солочук Матвій.
В. 209. Чернінський Іван.
В. 217. Шеремета Марія, Тихий Григорій, Юган Михайло, Решітник Анна.
В. 222. Каспир Гарасим.
В. 229. Тросціпський Володислав.
В. 245. Ранька Мелянія.
В. 254. Пеленський Михайло, Пеленська Анастазія, Прухницький Іван, Кінаш Теодор, Кінаш Ксеня, Бугрин Іван, Андрусьо Стах, Карбовник Михайло, ст., Капустинський Іван, Василь Йосиф, Грипяк Михайло, Гринько Йосиф, Вовк Михайло, Гаврилич Михайло, Загачевський Дмитро, Піх Теодор, Гринько Зофія, Маслюк Іван, Керелейза Іван, Процько Стефан, Карбовник Марія, Зазулях Михайло.
В. 266. Климків Михайло.
В. 276. Одесиович Марія, Косарич Юрій, Кміт Іван, Лабан Катерина, Одесиович Михайло, Гладьо Анна, Гладьо Михайло, Ковальський Петро, Кміт Володимир.
В. 288. Барна Михайло, Барна Анастазія, Підгурська Марія, Підгурський Стефан.
В. 289. Швець Михайло.
В. 292. Бандровський Михайло, Бандровська Катерина.
В. 294. Салецький Михайло.
В. 299. Самуляк Іван.
В. 300. Василишин Марія, Тарчанин Михайло, Бережанська Анна, Бережанський Дмитро, Василишин Михайло, Балагуш Петро, Бандровський Йосиф.
В. 301. Кошинський Теодор.
В. 312. Полегонький Михайло, Полегонька Зофія.
В. 317. Трунько Михайло.
В. 320. Лурдела Йосиф.
В. 331. Равлюк Йосиф.
В. 335. Мишин Микола.
В. 340. Щудлик Марія, Щудлик Онуфрій.
В. 342. Чубатій Олекса, Рущак Трофим.
В. 367. Хороший Іван.
В. 378. Барняк Олекса.
В. 383. Худоба Петро.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 35. Кіс Іван.
В. 38. Боляк Микола.
Б. 45. Заболотний Теодор.
В. 70. Чуправський Павло, Писарчик Юліян.
В. 76. Бандура Микола.
В. 102. Робак Стах.
В. 133. Андрійчин Іван.
В. 137. Дзюрак Василь, Дзюрак Анастазія.
В. 161. Михальський Франко.
В. 179. Паращак Анна.
В. 242. Подоляк Іван, Подоляк Зофія.
В. 248. Кравчук Михайло, Кравчук Анастазія.
В. 252. Капустяник Бенидикт, Капустяник Олекса, Капустяник Ксеня.
В. 260. Бандура Марія.
В. 280. Назар Христина.
В. 282. Кіналь Павло, Кіналь Катерина.
В. 292. Мельник Петро, Мельник Анна.
В. 296. Керніцький Теодор.
В. 338. о. Кашуба Михайло.
В. 342. Куликовський Олекса, Куликовська Емілія.
В. 361. Олексів Олекса.
В. 372. Полегонький Ізидор.
В. 375. Мелько Петро.
В. 382. Наспінська Катерина.
В. 389. Долгун Григорій, Долгун Юстина, Яніцький Теодор, Паламар Марія, Яніцька Текля, Волощинський Стах, Волошинська Павлина.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Маційовський Михайло, Смалець Варвара, Смалець Іван.
В. 7. Бобовська Марія, Грициняк Стефан, Сухеня Андрій, Новій Петро.
В. 14. Ясеновський Каспер.
В. 20. Лецин Василь, Синюта Олена.
В. 22. Гринишин Микола.
В. 24. Токарчик Анна.
В. 28. Герчак Лука.
В. 34. Дзят Марія, Дзят Анна, Дзят Анастазія, Дзят Михайло, Фрилик Микола, Фрилик Катерина, Сикута Микола, Запоточний Михайло, Запоточна Марія.
В. 38. Бігуняк Йосиф.
В. 42. Федорів Прокіп, Федорів Юлія.
В. 45. Дубас Пилип.
В. 53. Пісьо Василь, Собіль Петро, Собіль Марія.
В. 56. Ганчик Юрій, Адамяк Іван.
В. 68. Наконечний Іван.
В. 69. Лефкевич Леон.
В. 70. Павлик Павло, Павлик Ефрозина.
В. 73. Свідер Франко, Свідер Богдан, Свідер Анна.
В. 75. Гапа Теодор, Німа Михайло.
В. 76. Пастух Михайло, Свербивус Стефан.
В. 77. Гатала Константин, Гатала Анна.
В. 83. Сідорський Василь.
В. 86. Клапач Юстина.
В. 90. Придибаш Катерина, Придибаш Андрій.
В. 91. Кочірка Анна.
В. 95. Бусняк Михайло, Сеник Микола.
В. 102. Сенчина Еленора, Сенчина Володимир, Сенчина Стефанія, Сенчина Марія, Сенчина Йосиф, Сенчина Іванна.
В. 109. Заверач Роман.
В. 113. Королевят Антін.
В. 123. Грицко Іван.
В. 124. Стержецький Михайло.
В. 127. Макух Анна, Нагірняк Марія, Нагірняк Маріян.
В. 140. Скиба Василь.
В. 142. Бернат Войцех, Пігула Петро, Гронваль Петро, Старжець Стах.
В. 143. Штон Антін.
В. 146. Ленчук Павло, Михальчук Теодор, Ленчук Юлія, Михальчук Анна.
В. 147. Панчишин Елисавета.
В. 162. Майбук Ярмило.
В. 164. Іванина Іван.
В. 172. Зятик Антін.
В. 175. Дяк Іван.
В. 179. Кордонова Павлина.
В. 183. Демкович Іван.
В. 189. Канінець Катерина.
В. 209. Вадяк Василь, Вадяк Зофія, Вадяк Анна.
В. 219. Олійник Микола, Агрес Тимко, Ожга Петро.
В. 220. Лісовський Олекса.
В. 221. Воробель Іван.
В. 222. Сенів Андрій, Шеремета Юрій, Москалюк Олекса, Польовий Михайло.
В. 229. Тарас Феня.
В. 230. Вриц Дмитро.
В. 235. Колянко Стах, Колянко Розалія.
В. 237. Михайлиця Петро, Стецула Василь, Вороняк Іван, Яворський Данило, Бартіш Анна, Стецула Анна, Хомин Ева.
В. 242. Стапі Анна, Блажовський Стах.
В. 247. Старобрінський Петро, Матушак Бронислав.
В. 261. Кишинюк Іван.
В. 266. Вільчинський Микола.
В. 269. Петрик Зофія, Бойко Тарас, Петрик Стефан.
В. 276. Стефанович Евген, Волошин Іван, Волошин Катерина, Белій Василь.
В. 282. Щупак Юліян.
В. 286. Щерба Михайло.
В. 292. Домбровський Василь.
В. 295. Хорощак Стефан.
В. 296. о. Яцкевич Мирон.
В. 297. Махник Василь.
В. 300. Галайчак Стефан, Кузьма Максим.
В. 304. Мигаль Андроник, Котелець Іван, Котелець Марія.
В. 305. Андрусів Петро.
В. 308. Мартиченко Олена, Мартиченко Матвій.
В. 311. Баріцак Стефан.
В. 316. Легкий Василь, Буковський Павло, Буковська Анна.
В. 319. Притуляк Теодор.
В. 321. Поточняк Дмитро.
В. 339. Камінський Іван.
В. 344. Когут Марія, Когут Павло.
В. 360. Фицик Микола, Кретович Дмитро.
В. 363. Ковзель Петро, Ковзель Марія.
В. 368. Веселюк Михайло, Веселюк Анна, Куцярський Михайло.
В. 369. Дичишин Микола.
В. 385. Алексійчук Наталка, Алексійчук Тихон, Ярмовський Тимко.
В. 389. Рудий Семен.
В. 400. Попович Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 27. Пришляк Іван.
В. 28. Подоляк Іван, Подоляк Зофія.
В. 43. Боляк Микола.
В. 45. Мелько Петро.
В. 75. о. Кашуба Михайло.
В. 100. Долгун Григорій, Яніцький Теодор, Паламар Марія, Долгун Юстина, Яніцька Текля, Волошинська Павлина, Волошинський Стах.
В. 112. Бандура Марія.
В. 121. Куликовський Олекса, Куликовська Емілія.
В. 133. Явдошак Одекса.
В. 139. Капустяник Бенедикт, Капустяник Ксеня, Капустяник Олекса.
В. 144. Олексів Олекса.
В. 156. Кіс Іван.
В. 174. Гнатишак Іван.
В. 176. Назар Христина.
В. 242. Насінська Катерина.
В. 312. Полегоньний Ізидор.
В. 325. Заблоцький Стефан.
В. 329. Дудик Анастазія, Дудик Терентій.
В. 373. Паращак Анна.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 10. Кобасяр Іван.
В. 25. Савка Юлія.
В. 57. Михалюк Еміліян.
В. 76. Рубас Петро.
В. 95. Прусь Василь.
В. 96. Майнош Михайло.
В. 102. Сліпко Іван, Васенко Осип.
В. 104. Сорока Петро.
В. 112. Заграновська Нетруня.
В. 182. Клишка Стефан.
В. 193. Тремко Яків.
В. 219. Фурта Ілія.
В. 282. Кіт Данило.
В. 293. Тршаска Казимир.
В. 296. Афтанас Стефан.
В. 352. Коваляк Розалія.
В. 354. Борис Володимир.
В. 370. Козачок Ілія.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком травня 1930 р. було в У. Н. Союзі повнолітних чл.	21,417
В місяци травні 1930 р принято нових	124
В місяци травні 1930 р принято наново	119
В місяци травні 1930 р принято з переступними листами	40
В місяци травні 1930 р принято з инших кляс обезпечення	7
Разом	21,707
В місяци травні 1930 р. суспендовано	155
В місяци травні 1930 р. відійшли з переступними листами	30
В місяци травні 1930 р. відійшли до инших кляс обезпечення	7
В місяци травні 1930 померли	19
Разом	211
З кінцем місяця травня 1930 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	21,496

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	13
В клясі А.	на $ 250	398
В клясі А.А.	на $ 500	5,914
В клясі В.	на $ 750	915
В клясі С.	на $1000	13,406
В клясі В.В.	на $1500	289
В клясі С.С.	на $2000	106

НОВІ РОДИ:

Обезпеченне платен по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	62
В клясі О-1000	на $1000	54
В клясі О-1500	на $1500	5
В клясі О-2000	на $2000	2
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $500	56
В клясі Р-1000	на $1000	100
В клясі Р-1500	на $1500	2
В клясі Р-2000	на $2000	5
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	75
В клясі Е-1000	на $1000	89
В клясі Е-1500	на $1500	4
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
Разом		21,496

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ.

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Барна Анна.
В. 2. Давінка Олена.
В. 7. Михалишин Іван, Михалишин Микола, Михалишин Юрій, Нітрян Йосиф, Нітрян Василь.
В. 25. Добуш Теодор, Добуш Юрій.
В. 28. Бабяк Евгенія, Пасечник Олена, Пасечник Емілія, Пасечник Павлина, Шеремеда Михайло, Шеремеда тСефан, Зазуля Марія.
В. 31. Феценко Леон.
В. 59. Максимів Іван.
В. 91. Левіцька Доля.
В. 95. Івашків Володимир.
В. 102. Індевич Зофія.
В. 121. Кубітович Василь, Кубітович Іван.
В. 137. Брикса Іван.
В. 147. Горбалевич Антін, Горбалевич Володимир, Горбалевич Зофія, Гойсан Володимир.
В. 193. Молодович Олександра, Молодович Роман, Молодович Ірина, Поморянський Іван, Поморянський Чеслав, Поморянська Анна, Поморянський Павло.
В. 196. Баричко Марія, Баричко Михайло, Баричко Петро, Баричко Іван.
В. 204. Сокальчук Йордан.
В. 206. Гавреда Гаврило, Гавреда Анастазія.
В. 213. Серкез Мирослав, Зощак Петро.
В. 219. Вакулінська Ольга, Дорошенко Ольга, Дорошенко Марія, Труш Анна.
В. 223. Тарабаш Василь.
В. 236. Тройнир Олена.
В. 237. Заплітний Йосиф.
В. 239. Сенюк Маріянна.
В. 242. Москалик Юрій.
В. 245. Ковтун Марія.
В. 273. Маряк Петро, Маряк Зофія, Маряк Марія, Маряк Розалія.
В. 276. Муральчак Василь, Бірців Анна.
В. 289. Задорецький Евген.
В. 306. Антонів Петро.
В. 320. Копеляк Емілія.
В. 321. Білинський Стефан.
В. 342. Гураль Андрій, Кіц Зофія, Швайлик Михайло, Швайлик Микола.
В. 361. Слободян Петро.
В. 370. Ковальчук Григорій, Малішевська Марія, Малішевська Ольга, Малішевська Лідія, Малішевський Василь.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 8. Олещук Франя, Олещук Марія, Олещук Стефанія, Сверет Михайло, Сверет Микола.
В. 9. Газдун Олена, Газдун Володимир.
В. 31. Гелер Карло, Ястшемб Карло, Ястшемб Едвард.
В. 76. Бундюга Анна, Бундюга Михайло.
В. 85. Процько Йосиф, Процько Ольга.
В. 100. Яхвак Юлія.
В. 102. Мацуляк Анна.
В. 128. Микита Іван, Микита Розалія, Микита Михайло.
В. 146. Пелех Марія, Пелех Антін, Пелех Іван.
В. 147. Мороз Ярослав, Мороз Мирослав, Мороз Емілія, Мороз Марія, Мороз Евген.
В. 217. Решітник Анастазія, Решітник Дмитро, Решітник Іван.
В. 276. Гладьо Анна, Одеснович Дорота, Одеснович Василь, Одеснович Марія, Одеснович Ева, Одеснович Іван, Одеснович Михайло.
В. 288. Барна Стефан, Підгурський Володимир, Підгурський Петро, Підгурська Анна.
В. 300. Васильчик Михайло.
В. 358. Бахаровський Олекса, Бахаровський Омелян, Стахів Ольга, Волянський Роман.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 70. Чуправська Ірина, Чуправська Олена, Чуправська Стефанія.
В. 71. Боівка Ева.
В. 137. Стахів Анна, Стахів Марія.
В. 248. Кравчук Катерина.
В. 282. Кіналь Марія.
В. 303. Королевят Іван, Королевят Анна.
В. 361. Олексів Анна.
В. 389. Паламар Володимир.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 2. Карлак Ярослав.
В. 7. Новій Василь, Рош Аделя, Рош Олена, Рош Анна, Рош Елизавета, Рош Петро, Стецовян Марія, Стецовян Михайло, Стецовян Людвіга, Стецовян Володимир.
В. 34. Фрилик Володимир, Фрилик Стефан, Сикута Роман, Сикута Зофія, Сикута Зеновій.
В. 53. Собіль Олена, Собіль Володимир, Собіль Анеля.
В. 56. Федчак Іван, Ганчак Іван, Ганчак Михайло, Ганчак Анна.
В. 59. Зелик Розалія.
В. 70. Чорневий Андрій, Чорневий Володимир.
В. 73. Рувінський Франко, Свідер Ольга.
В. 76. Сворін Марія.
В. 90. Скольський Петро, Скольський Микола, Скольська Параска, Скольський Михайло, Скольська Олена, Скольський Антін, Винник Григорій, Винник Василь, Винник Параска, Винник Олена, Винник Андрій, Винник Марія, Винник Анна, Винник Юрій.
98. Дишель Іван, Дишель Стефан, Дишель Марія, Дишель Йосиф, Тлумацька Марія, Тлумацький Василь, Тлумацька Анна, Тлумацький Андрій.
В. 102. Сенчина Дорота, Сенчина Едвард, Сенчина Михайло, Сенчина Олекса.
В. 127. Нагірняк Йосифа, Нагірняк Альфонз, Нагірняк Стах.
В. 146. Ленчук Павло, Ленчук Ольга, Михальчук Мирослав, Михальчук Петро.
В. 179. Тиндик Іван.
В. 181. Павлишин Стефан, Павлишин Іван.
В. 196. Баричко Марія, Баричко Іван, Баричко Петро, Баричко Михайло.
В. 209. Вадяк Ольга.
В. 230. Суха Настя.
В. 237. Бартіч Онуфрій, Михайлиця Ізидор Мирослав, оВороняк Мирослав, Вороняк Татіянна, Вороняк Мелянія, Вороняк Броніслава.
В. 239. Настасяк Михайло, Настасяк Павлина, Настасяк Владислава, Настасяк Петро, Настасяк Василь, Настасяк Іван.
В. 241. Липка Іван, Липка Ольга.
В. 269. Капітан Володимир, Капітан Павло, Капітан Олена, Рудий Петро.
В. 276. Білий Володимир, Бірців Анна, Волошин Михайло, Волошин Стефан, Волошин Іван, Волошин Вікторія.
В. 297. Махник Василь.
В. 301. Квасниця Анна.
В. 316. Легка Параска, Легка Володимир.
В. 318. Черемис Катерина, Черемис Марія.
В. 320. Дурдела Текля.
В. 339. Камінська Стефанія.
В. 342. Лещук Володимир, Швайлик Михайло, Швайлик Микола.
В. 344. Когут Микола, Когут Стефанія, Когут Ксеня.
В. 368. Василюк Евген, Василюк Володимир, Василюк Олекса, Василюк Лев.
В. 371. Берків Ольга, Берків Володимир.
В. 385. Алексійчук Сергій, Алексійчук Зіновія, Алексійчук Павло.
В. 400. Волюх Анна, Волюх Катерина, Болюх Марія, Болюх Михайло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 28. Бойка Ева.
В. 100. Паламар Володимир.
В. 113. Королевят Іван, Королевят Анна.
В. 144. Олексів Анна.
В. 174. Гнатишак Іван.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 2. Русиняк Іван.
В. 7. Михалишин Марія.
В. 29. Бурич Василь.
В. 58. Стар Олекса.
В. 70. Гладкий Омелян, Гладка Люба.
В. 98. Онисик Стефан.
В. 124. Зварич Стефан, Олійник Агафія.
В. 132. Смолінська Леонтина.
В. 137. Ільницький Михайло.
В. 147. Ярема Іван.
В. 155. Стрельська Катерина, Щуцький Михайло.
В. 168. Космина Михайло.
В. 170. Качмарек Анна.
В. 208. Ковальчук Анна.
В. 211. Іваніцька Катерина.
В. 218. Литвін Йосиф.
В. 230. Ворожбит Мелянія.
В. 247. Гарванко Стах.
В. 258. Троян Стефанія.
В. 333. Сегін Марія, Сегін Анна.
В. 351. Борак Ольга.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 22. Пурхаль Анна.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком травня 1930 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	13,963
В місяци травні 1930 р. принято нових	75
В місяци травні 1930 р. принято наново	46
В місяци травні 1930 р. принято з переступними листами	12
Разом	14,096
В місяци травні 1930 р. суспендовано	122
В місяци травні 1930 р. відійшли з переступними листами	6
В місяци травні 1930 р. відійшли до повнолітних членів	25
В місяци травні 1930 померли	1
Разом	154
З кінцем місяця травня 1930 р. в У. Н. С. було дітей членів	13,942

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	12,697
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,246
Разом	13,942
З кінцем місяця травня 1930 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	35,438

— УВАГА

котру кождий відділовий урядник член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць травень 1930 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (червня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця червня 1930 року, то в липні 1930 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци травні 1930 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци червні 1930 р., бо на другий місяць, то є в липні 1930 р., стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

КОСИ

Маємо австрійські серпи і коси з найліпшої серебристої сталі, коса довга 32 цалі, важить поверх фунта, за одним поклепанням косить пару днів. Ціна коси $3.00. Перстень до коси 50 ц. Бабка 75 ц. Молоток 60 ц. Брусок 25 ц. Серп з зубами $1.00.

Замовлення враз з грішми посилайте на адресу: 113—

UKRAINIAN BAZAR,
170 E. 4th STREET, NEW YORK, N. Y.

ВЗОРИ канва, нитки до вишивання D. M. C. і стемповані річи. Пишіть по катальог до:

UKRAINIAN BAZAR,
170 E. 4th St., New York, N. Y.

Feen-a-mint
The Laxative You Chew Like Gum
No Taste But the Mint
At Druggists—15c, 25c

From Youth to Age

There are three trying periods in a woman's life: when the girl matures to womanhood, when a woman gives birth to her first child, when a woman reaches middle age. At these times Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound helps to restore normal health and vigor.

LYDIA E. PINKHAM'S VEGETABLE COMPOUND

If you will fill in the coupon and mail to the Lydia Pinkham Medicine Co., they will be glad to send you a copy of Lydia E. Pinkham's Private Text Book, free of charge.

Name..........
Street..........
Town..........State..........Dept. MP

ПОДОРОЖІ У СТАРИННИХ РИМЛЯН.

Неодному здається, що це щойно новочасні люди придумали подорожі, далекі експедиції в ріжні сторони світа. Тимчасом фактом є, що **вже в старинним Римі подорожі та туристика** (мандрівництво) належали до звичайних людських справ і були дуже ріжноманітні.

Головно від часів цісарства римська держава була так уладжена, мала такі знамениті дороги та комунікацію, що треба було потім цілих століть, щоби наново створити щось подібного. Рим мав далекі провінції, богато країн, що підлягали римській владі, що були в безупинній комунікації з Римом. Намісники провінцій, прокуратори й цісарські урядовці, начальники військ, не лише самі подорожували з Риму до далеких провінцій і навідворот, але висилали разураз послів і курієрів, що везли письма до центральної влади.

Крім того мешканці провінцій численно приходили до Риму, щоби полагодити свої орудки, а також усе вимінювалися люди наслідком військової служби.

Другою категорією подорожуючих людей були римські та провінціональні купці. Вони попросту більшу часть життя мандрували, слідкуючи торговельні відносини, провінціональні базарі, перевозили крам і т. д. (Гарно описано це м. ін. в повісти старинного римського письменника Апулея п. з. „Золотий Осел"). Купці ті подорожували морем і сушею.

Була ще й інша група подорожників, а передовсім **туристів із замилування.** Їх, як усе, гнала в світ неспокійна душа та бажання пізнати незнані речі.

Люди з провінцій подорожували передовсім до Риму. Римляни відвідували гарні околиці Італії, головнож римську Кампанію, Апенінські гори та побереже Ляціюм — **для відпочинку перед спекою,** головнож літом і вчасною осінню. **Славні були такі місцевости** та літнища, як Неапольтанський залив, Соренто, острів Капрі, Куме, Тускулюм, Тераціна й ін. Славні зимові відпочинкові місцевости були: побереже Спеція й околиці Таренту.

Поза Італією дальшою метою прогульок була **Греція.** Туди Римляни, вже від часів пунійських воєн (три пунійські війни Римлян проти Картигіни [в Африці]: 1) 264—241 року перед Хр., 2) 218—201 р. перед Хр. і 3) 148—146 р. перед Христом) часто виїздили, щоби пізнати старовинні грецькі памятки, щоби **вчитися грецької мови й грецької культури.** Вчилися Римляни в Атенах, а **бавилися в Коринті.** Крім того відвідували острови Егейського моря, як Дельос, Лесбос, Хіос, Самос, головнож Родос, який прославив римський поет Горацій.

Та не кінець на цьому. Туристичний шлях вів ще далі, головнож до **Трої** (в Малій Азії), яку оспівав Гомер, до Йонії, передовсім до Ефезу та Смирни. Рідше вже мандрували на Близький Схід, наприклад до Сирії, Фенікії або Палестини.

Зате богато відвідували Єгипет. Сюди що року виїжджало чимало Римлян. Випливали звичайно кораблями з пристані Путеолі (в Кампанії). Подорож до Єгипту через Сицилію та Мальту тревала при сприятливім вітрі й морі яких дванацять днів.

З обожанням гляділи Римляни на мистецькі памятки старовинного Єгипту, подивляли велику столицю країни, Олександрію, що мала характер великого грецько-східного міста. Відси вибиралися — як і инші туристи — до Мемфісу та до пірамід, оглядали звалища єгипетських Теб, гробниці королів, Мемнонові стовпи (які наслідком вітру видають музикальні звуки), а навіть доходили до дальших Нілевих катарактів (водопадів).

Так головний римський мандрівничий рух ішов на Схід і Південь. Рідше подорожували до Галії (нинішня Франція, Бельгія та Горішня Італія) й Еспанії, головно тому, що тяжко було переходити Альпи.

Підчас тих мандрівок, таких похожих на сьогоднішні, глядів Римлянин інакше на світ, ніж новочасні люди. Він шукав передовсім чогось надзвичайного та старовинних памяток, божеських та демонічних річей; колиж приманювала його краса природи, то вона мусіла бути ясна, соняшна, лагідна та гармонійна. Старинні люди не захоплювалися могутньою та дикою природою, ні чимсь страшним маєстатичним, бо це здавалося [illegible] лише чимсь жорстоким. [illegible] Римлянин не уладжував альпейських мандрівок, бо Альпи [illegible] ні нагих шпилів, пошарпаних верхів, снігової, ледяної пустелі, були для нього [illegible] гидким і відразливим.

Клясична людина не мала з собі нічого з романтизму [illegible] зродився щойно в душі [illegible] пізніших століть. Однак Римлянин подорожував [illegible] радо, глядів на все [illegible] очима, записував враження в листах і споминах. Був [illegible] дрівником не гіршим, як мандрівники 18-го та 19-го століть.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ХТО З УКРАЇНЦІВ хотів [illegible] ти на літні вакації в гори [illegible] Mountains), маю кімнати [illegible] лення по умірковаиій ціні [illegible] ваних прошу писати на [illegible]
A. PUZDRIAK,
R. F. D. 2, Box 94, Saugerties, N. Y.

ПОТРІБНО УЧИТЕЛЯ, [illegible] би учити в англійській шк[illegible] а по годинах англійської [illegible] ти українську молодіж по [illegible] Заряд тутешньої англійсь[illegible] припоручив нам знайти учи[illegible] повідними кваліфікаціями [illegible] кляси. Платня $140 місячно [illegible] української молодіжи буде [illegible] нагорода. Вимагається знан[illegible] ки і співу.
По інформації пишіть на:
MR. J. J. SCHMID або NICH CHEMOS,
WILTON, N. DAK.

ПРОДАЄ **ДОМИ** в місті НЮ ЙОРКУ і околиці
Українська Фірма
С. ФЕСОЛОВИЧА і М. КОБЗІСТОГО EXCHANGE REALTY CO.
41 East 7th St., New York City.
Tel. Orchard 9677.

ВЕЛИКА НАГОДА!
Гросерня і делікатесен [illegible] дільниця, великий штор, [illegible] замешкання, горяча вода [illegible] дам дуже тано з причини [illegible] родині. Тижневий оборот [illegible] ючий може тиждень або [illegible] бувати сей бізнес. Голоси[illegible] бо другим разом такої ока[illegible] дете мали.
12-ФАМ. МУР. ДІМ на ро[illegible] найновішими уліпшеннями, [illegible] 3-кімнатові апартаменти, 2 бл[illegible] Бронкс Парку і до собвейов[illegible] продам дуже тано або виміня[illegible] но-фамілійний або три-фамілійний дім, може бути за містом [illegible] продаж! або до виміни лоти, доми, фарми, голосіться або [illegible] до:
JULIAN TANSKI
17 St. Mark's Place, (E. 8th Street)
New York, N. Y. Tel. Orchard [illegible]

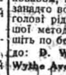

ДІВЧАТА І ЖІНКИ:
Коли Ваш бюст пласкиий, нерозвинений, не тішитеся красою ані повабом, коли твар і инші части тіла занадто волохаті, або волосе ваше на голові рідке і випадає, пробуйте нашої методи ВІДМОЛОДЖЕННЯ. Пишіть по безплатні ІНФОРМАЦІЇ зараз до: **D. WROBLEWSKI & CO.,** 696 **Wythe Ave., Brooklyn, N. Y.** (S).

ПЕРШИЙ УКР. ПОГРЕБОВИЙ ЗАКЛАД В НЮАРКУ І НА ОКОЛИЦЮ.
Ми робимо гарні похорони
ПО $150

Без ріжниці як далекі позамісцевости, кличте нас:
Офіс: 485 Avon Avenue.
Phone: Terrace 8882, або Waverly 1636, Newark, N. J.

ВАСИЛЬ І МАРІЯ МУЗИКА
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

ДВА ОФІСИ:
NORTH SIDE: 2157 W. Chicago Ave.
Phone: Brunswick 7767 або 7768.
SOUTH SIDE: 4954 So. Hermitage Ave.
Phone: Hemlock 5500.
CHICAGO, ILL.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ.
129 E. 7th STREET, NEW YORK CITY
Telephone: Orchard 2568